

zmiraj strahu dovolj pred tolovaji. Nadalje ti nanznam, da ste šli 17. januarja 2 kompaniji s strelivom in živežem v Korito. Na sredi pota ste pa bili napadeni od vstašev, kateri so njima vse strelivo in ves živež vzeli, ter ji pobili, da je bilo groza. Ranjence so rezali in mučili po turški navadi. Dne 20. januarja nas je šlo zopet 1 lovski bataljon in 2 kompaniji pešcev z živežem in strelivom v Korito; prišedši na gore, nas zagledajo in začno celo s kanoni na nas streljati, a hvala Bogu! niso nam dosti škode naredili pač pa smo jih mi pobili, da je bilo grdo. Vstašev je padlo okoli osem sto. Kolikor smo jih ranili, se ne ve; od naše strani so padli 3 moži, ranjenih je bilo 15, nekateri smrtno. Ljubi moj! bridka nas še čaka, ker zdaj so vstaši zelo razkačeni ter pravijo, da nam sam Bog ne pomaga! Ljubi moj! srečnega se smem šteti, da sem še ostal pri življenji. Kroglice so brnele okoli ušes, da je bilo strašno poslušati, mej nogami in povsod so švigale, celo skozi kapo mi je ena šla, ena mi je bajonet odkrnila, ena krušnjak predrla. Ne morem ti povedati, kako sem Boga hvalil in molil, da me je pred smrtjo obvaroval! Poljske straže so razstavljene po dne in po noči. Tudi smo zunaj po dne in po noči, ker se nam je bati, da bi nam barak ne požgali in pobili vse skupaj.

Iz Šoštanja. (Šolska zadeva — železniški shod.) Kakor se sliši, so večini našega okrajnega šolskega sveta dnevi uže šteti, in zahvaliti se ima le nekemu skrivnemu tekmovalcu tam nekje unkray Drave, da se delovanju njegovemu ni še popolnem žila prerezala. Stvari, kakor je v istini, tukaj razpravljati ne smem, zavoljo skušenj s tiskovno svobodo. Povedati samo hočem, da je 6 udov okr. šol. sveta izstopilo za ta slučaj, če njihov zagovor svoje veljave brezvspešen ostane. Toda uže sedaj moremo reči, da bodo pri novej volitvi zopet ravno isti in sicer jednoglasno izvoljeni. Da oni tudi potem svojih nazorov ne bodo izspremenili, da bodo tudi potem čast in veljavo okr. šol. sveta varovali, ravno tako, kakor to sedaj storijo, porok so nam njih značaji. Ako se toraj opravičenim tirjatvam večine okr. šol. sveta od neke strani ne bi hotelo vstreči, prisiljena bi bila šestorica zopet izstopiti in zopet se izvoliti dati. — Dne 12. febr. t. l. bilo je v našem trgu kaj živahno. Obhajal je se shod mnogih mož, ki želijo železnico dobiti od Celja v Spodnji Drauburg. Trg je bil okinčan z bojami in zastavami. Sešli so se zastopniki 5 okrajnih zastopov, mest Celja in Slov. Gradca, trgov Žavca, Vranskega, Mozirja, Velenja, večih kmetskih občin, mnogo obrtnikov, trgovcev in velikih posestnikov. Zbrani so sklenoli delati na to, da se omenjena železnica res postavi. Ministru za trgovino odposlali so telegram s prošnjo, naj stavljenje ove železnice krepko podpira. Izvolili so odbor s sedežem v Šoštanji. Odbor ima skrbeti, da se podjetje uresniči. Predsednik je župan

g. Schnitzer, denarničar, načelnik okrajnega zastopa, g. Golob, in konzulent: inženir g. Mih. Vošnjak. S 3kratnim živahnim živijo-klicanjem na svitlega cesarja bil je imenitni shod sklenjen.

Od Sotle. (Grozno-temna megla) se je prikazala na obnebi Kozjanskih nemčurjev. Šolski kr. svet „sv. Peter pod sv. Goro“ je izvolil spoštovanega č. g. kaplana za svojega predsednika. — Ta izvolitev je liberalne nemčurčke v Kozjem tako razdražila, da je omenjena volitev duhovnega predsednika bila ovržena in nova razpisana. — Pa o groza! pri drugi volitvi dobi g. Smolej zopet vse glasove, razun glasa g. nadučitelja — Ulčarja! — Kaj bo zdaj, sam Bog ve? Ako le še zdaj prestopi, onda bo Austrija še rešena. — Naše državne poslance bi pa radi opozorili na naše žalostne šolske razmere. Grozno ponemčevanje mora pri mladini vsako pametno podučevanje zavirati. Kazni se od starišev silno iztirjavajo, ki svojih otrok zavoljo pomanjkanja potrebnega oblačila ne morejo redno v šolo pošiljati.

Iz Runča. (Dodatek) k šte. 52 „Slov. Gosp.“ o strašni smrti treh otrok, ktera se je zgodila 17. grudna 1881 popoldan. Starši so imeli navado, pogosto noč in dan svoje otroke puščati same. Jednako so jih tudi 17. grudna p. l. v svojo viničarsko koč hišno šte. 7, kakor nemo žival zaprli in njih celi dan pustili. Popoldan ob treh zapazijo otroci iz šole gredé, da se v tej koči nekaj sveti. In nato se zberejo sosedje in zapazijo, da v koči gori in ko duri vlomijo, bilo je prepozno; trije otroci niso več živi, ampak mrtvi. Bil jih je namreč dim zadušil v hiši, kder so bili zaprti in si z žveplenkami ogenj napravili. Od teh otrok je eden okolo 6 let, eden 3 in eden pa eno leto star bil. Previdnost božja je obvarovala, da ni ogenj se razširil, in bi bila velika nesreča se lahko zgodila, ker kuhinja ni obokana in tudi dimnik lesen. Bilo bi tedaj strogo na to gledati od strani občine, da kjer ni obokana kuhinja in zidan dimnik, bi se ne smelo stanovati v takih hišah ali kočah. Staršem pa bodi ova nesreča v svarilo. Naj ne pozabijo, da bodo kedaj račun pred Bogom polagali zavoljo svojih otrok.

F. P.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Upanja dobivamo čedalje več, da se vstaja kmalu zatre. FML. Jovanovič je podpiran od brodovja, ki je iz morja goste kroglice metalo v Krivošijske gore, srečno spravil vojake skalovju na višine in zasedel Ledenice, Greben, Orahovac; Krivošijanci se ne morejo dalje braniti. Huje se godi našim okolo Foče in Treskavice planine. Vsaki dan so boji in praske, do sedaj brez posebnega vspeha. — Gosposka zbornica je sprejela postavo o nabiranju novincev ali rekrutov in obdačenji umetno narejenega vina.

Poslanci pa obravnavajo proračun za l. 1882. Liberalci so vidno spehani in vsled tega, da so v gosposkej zbornici večino pri postavi o českem vseučilišči zgubili, prav pobiti. Naši poslanci kažejo se pa uhrabreni, ker so nevarnosti pri postavi zavoljo večjega davka na petrolej razpeli se, srečno prestali. Zavoljo večjega davka na petrolej upijejo največ zastopniki nemških liberalnih mest, t. j. liberalci, ki so največ zakrivil, da je treba državnej blagajnici priskrbeti večjih dohodkov, novih in starih pomnoženih davkov. Slovenski poslanec dr. Tonkli je v imenu svojih tovaršev stavil vprašanje do pravnega ministra, je-li mu znano, 1. kako sodnije na Slovenskem zamejujejo slovenske vloge in slovenske protokole, 2. kako plem. Waser sodnike graja, kateri slovenski uradujejo, 3. kako je isti plem. Waser slovenske tiskovine za letos odpravil; sploh kaj misli vlada storiti, da tudi Slovincem obvelja pri sodnijah njih materni jezik? To vprašanje utegne vendar kaj vspeha imeti. Zastran železnice iz Celja v Drauburg sta poslanca g. baron Goedel in g. dr. Vošnjak dognala sklep, čeravno je dr. Foregger nasprotoval, da se vlada za stavljenje ove železnice zelo posebno pobriga. — Koroški župani so se sešli v Celovci se vé, sami Nemci in nemčurji, ter rogovilijo zoper Slovence, češ. ti hočejo vse Nemce požreti. Ne tako, ampak Slovenci hočejo ostati Slovenci, in se ne dajo ponemčiti, to je resnica, drugo je vse krivo in lažljivo. — Magjarski minister Szilavi nasvetuje v državnem zboru v Budimpešti, da mora vsak plačati 100 gl. na leto, ako hoče nad prodajalnico imeti tablo z nemškim napisom; vse mora biti magjarsko. Tako delajo Magjari!

Vnanje države. Rusi izganjajo Jude barantače, nobeden ne sme več nazaj. Car se dá letos meseca sept. kronati v Moskvi; Angleže pa je ostro zavrnil, ko so posredovati hoteli za izgnane Jude, češ, da Angleži naj rajši doma v Irlandiji ljudi pomirijo, preden se v znotranje zadeve drugih držav mešajo. — Bismark je nekaj časa bil jako razburjen, ko so mu na ušesa zatrobili, da hočejo zoper njega Rusi zvezati se s Francozi. Sedaj je zopet potolažen, videč, da se to kmalu ne zgodi. — Turški sultan ima zopet novih težav, Arabi so se uprli in vstali zoper njega. Sedaj pošilja na nos na vrat vojakov tje; avstrijske Lojdove ladije mu jih prevažajo. — Greški kralj Grekom ni po volji, čeravno jim je brez krvi prelivanja pridobil 2 deželi, Greki si želijo republiko. — Italijani tudi kralja svojega ne marajo prav in republikanci kar veselja postakujejo, kderkoli se jim prikaže francoski republikanec Gambetta, ki sedaj ondi potuje. — Francoski ministri se dobrikajo zopet vsemu svetu, da bi mogli mir ohraniti. — Angleži se upirajo delanju železniškega tunela iz Francoskega sem pod morjem do angleške zemlje; bojijo se, da ne bi tako kedaj sovražna vojska pešice vdrla na Angležko.

Na Irskem je zopet nekoliko Angležev umorjenih. V Egiptu hočejo domačini Arabi vice-kralja iztirati; takšne homatije utegnejo nevarne biti deželi, ker ob enem žuga Abesinski kralj z vojsko, zviti Bismark pa nasvetuje, naj se Egipt sultanu in vice-kralju vzame, proglasi za neodvisno kneževino pod kakšnim nemškim princem kot knezom. No, sedaj uže vsemu svetu vrivajo nemških princev v kneze; menda doma ne vedó kam z njimi! — V Tibetanskem so se pagani vzdignoli zoper kristijanske misijonarje; nekatere so umorili, druge iztirali. — Perzijski kralj namerava zopet potovati v Evropo!

Za poduk in kratek čas.

Iz Sarajeva v Tarčin.

II. Od Hadžiča naprej bila je pot kakor še nikjer sila nevarna, ker strma, ledena in vijugasta. Konjičem je spodrkalo, da si moral po sokolovski odpirati oči ter paziti, da se ne zgrudiš konju pod noge; sicer moraš z nesrečo še sramoto prenašati. Ljubo solnce se je že za gore skrivalo in še stransko izza megel pogledovalo, ko si kratko odpočijemo in oddehnemo v vasi Pazarić, ki šteje 10 raztrošenih kočič z muhamedansko džamijo, v kateri so nedavno še mnogo orožja, kakor sablic, pušek, handžarov, dolgih in kratkih nožev in bodal našli, kakor nam je pripovedal častnik, ki je tamo z majhnim oddelkom lovcev bival. V mejani ali oštariji Sultanović, koje ime so pa vsled Filipovičevega odpočitka prekrstili v han Filipović, posrebal, smo kakor navadno po dve šalice ko noč črne kave; druga pa nisi dobil, da bi hotel vse s suhim zlatom in srebrom plačati. Pota od Pazarića do Tarčina se hočem spominjati, dokler se bodem sploh česa spominjal. Preko širokega močvirja morali smo jahati, da se je šarcem skoro do reber vdiral. Kakor bi mravlje po koži lazile, spreletavala te je groza pa mraz, ko si se iz edne jame v drugo pogrezoval. Marsikteri je zdihoval, naj nas varuje On, ki prevodi in pregleda tudi dno brezdna! Še le v podnožji hriba, za katerega hrbtom leži samotna vas Tarčin, bil je konec straha, ki je še zmirom bolji kakor strah brez konca. Tiho in gluho smo jezdili po sneženem in ivnatem logu, po katerem je tulil in žvižgal mrzel veter ter nas bril okolo ušes in nosov, da se je čelo grbančilo in so gibe in gube nastajale po obrazi. Celo konjem so se dlake in grive ježile in kvišku vstajale. Dan se je bil že zdavna znočil, preden smo prikolovratili na določeno mesto. Ali britka osoda! potrebnih prenočišč je manjkalo. Tarčin ima do 15 pohabljenih kočuric, v kojih še prenočevati ni varno. Najlepša Tarčinska poslopja so sedaj tri konjske barake ali lesenjače, ki so ponosne palače nasproti bosanskim fernjačam. Ondašnji etapen-poveljnik nasvetuje meni in trem častnikom, da si poiščemo